

ordnet ved Loven i 1870, men Kadrene er der som allevegne, forstærkede. Ved Ingeniørkorpset er der saa meget mere Grund dertil, da jeg tror, at man maa lægge ganske særlig Vægt blandt Andet paa Udviklingen af hele Søminevæsenet. Hvad de andre Afdelinger angaar, skal jeg ikke videre opholde det ærede Thing dermed, da det jo bedre ses af selve Lovforslaget. Hvad angaar Forplejningskorpset, har jeg for det højere Personales Vedkommende, ligesom det tidligere har været Tilfældet for det underordnede Personale, foreslaaet det ordnet paa fuldstændig Militærfoed. — Kjøbenhavns Bæjning har jeg bibeholdt og endog foreslaaet den forøget saaledes, at den bliver udvidet fra 2 Batailloner Fodfolk og 2 Kompagnier Artilleri til 4 Batailloner Fodfolk og 1 Bataillon Artilleri; for at naae dette er Forstærkningsmandskabet i Frederiksberg Sogn foreslaaet medinddraget under Kjøbenhavns Bæjning. Blandt de Punkter, jeg endnu skalde nævne for det høie Thing, er blandt Andet det, at Brigades- og Halbrigaderebreds Inddelingen er foreslaaet hevet, for at man kan være i Stand til hvert Aar at udskrive lige Meget til hver Afdeling, idet der, som det vil ses i Motiverne, har været en ganske overordentlig stor Forskel i denne Henseende, det dobbelte og mere end det dobbelte Antal er udskrevet i een Afdeling fremfor i en anden, og at forandre disse Brigades- og Halbrigaderebreds hyppig vil ikke let lade sig gjøre; jeg har derfor ikke haft Betænkelse ved at lade dem bortfalde, saa at der udskrives til ethvert Regiment $\frac{1}{10}$ af det Mandskab, som er udtaget til Fodfolket, efter at Mandskabet til de andre Vaaben først er fradraget. Et Punkt, som jeg dog skalde fremdrage, er, at da der har viist sig Bæmskelighed ved at faae det underordnede Befalingspersonale og deriblandt Sekondlieutenanter, har jeg troet at burde søge deres Tjenestetid indskrænket til omtrent et Aar og da saaledes, at deres Uddannelse foregaar, ikke i en særlig Skole som nu i Officereskolen, men ved Afdelingerne selv, ligesom det nu sker med Korporalerne saaledes, at hver Afdeling har at uddanne det Befalingspersonale, som den skal bruge, hvad jo ogsaa synes ganske naturligt, da den saaledes selv har Ansvar for Uddannelsen. — Officereskolen, som nu er bestemt til Uddannelse saavel af værnepligtige Sekondlieutenanter om af faste Officerer, foreslaas omordnet saaledes, at den for Fremtiden kun skal uddanne Premierlieutenanter, saa at den sættes omtrent paa samme Fod som Elevskolen for Underofficerer, en Institution, som jeg lægger stor Vægt paa, da Hæren der igjennem fornyes med de dygtigste Underofficerer, hvorefter der altid har været stor Misk. Jeg foreslaar altsaa Officereskolen ordnet paa en lignende Maade, hvori unge Mennesker imellem 15 og 17 Aars Alderen indtræde og arbeide sammen i tre Aar; for derefter at gjøre deres fem Aars Tjeneste som Menige og saa

udnævnes til Sekondlieutenanter, for da, efter to Aars Tjeneste som Sekondlieutenanter, at udnævnes til Premierlieutenanter. Dette forhindrer jo ikke, at man ogsaa ad anden Veie kan blive Premierlieutenant, da de Sekondlieutenanter, som ere udnævnte ved Afdelingerne, ligeledes kunne tage Afgangsexamen ved Skolen og saaledes ogsaa kunne blive faste Officerer. I øvrigt vil De Herrer finde nogle Forandringer med Hensyn til Valgforfremmelser, ligesom ogsaa Indskrænkning med Hensyn til Aldersgrænsen for Officerer, hvorefter jeg særlig skal bemærke, at jeg ikke har fundet Anledning til at opretholde Aldersgrænsen for Lieutenanter og dermed affjære dem Avancement. Naar en ung Mand har Kraft og Lyst til at tjene, forekommer det mig baade fra Statens og Individets Standpunkt strengt at tvinge ham til at gaa af, medens jeg dog har foreslaaet, at han beholder den Ret, han tidligere har havt til at gaa af med det 45de Aar. I Slutningen af denne Lov vilde ærede Medlemmer finde Bestemmelser om en extraordinær Udskrivning af Heste og Bogne for Krigstilfælde, saaledes som de allerede fandtes i det Lovforslag, der tidligere har været forelagt. Jeg har søgt at simplificere denne Lov ved i det Hele taget at udelade flere Detailbestemmelser, som efter min Formening høie hjemme under Administrationen. Det er min Overbevisning, at man gjennem dette Lovforslag — uagtet jeg vil kalde det vovet at foreslaa en Forkortelse og Indskrænkning af Uddannelsen — vil kunne naa en Ordning af Hæren, som for Landet maa være tilfredsstillende, og som jeg derfor i højeste Maade skalde anbefale til det ærede Thing, idet jeg ikke tror, at man, om man og selvfølgelig kan følge forskellige Veie, vil kunne finde nogen der væsentlig kunde bevirke en Indskrænkning i Udgifterne, naar man ikke vil gaa løs paa ligefrem at reducere Hærens Stykke og saaledes paa en Maade at underkjennde, hvad her tidligere er vedtaget, Noget, som jeg, set fra alle Synspunkter, bestemt maa fraraade. — Det var den ene Lov, mine Herrer, som jeg her har forelagt. Det andet Lovforslag, som jeg har den Ære at forelægge, er Forslag til Lov om Lønninger ved Hæren. Det er holdt i samme Form som de Lovforslag, der to Aar tidligere have foreligget for Dem, og omfatter ikke alene Lønningsloven af 1867 men alle senere Lønningslove og Bestemmelser, saa at man her finder et samlet Forslag om Lønninger og Godtgjørelser baade paa den ene og anden Fod for Hæren, og hvad dertil slutter sig. Denne Lovs Sætsler har jeg i øvrigt baseret paa det Lovforslag, som er forelagt det høie Thing tidligere af Finansministeren, hvorefter altsaa de Lønninger, som ere under 2,000 Kr., forhøjes med 20 pCt., og Lønninger til 4,000 Kr. med 15 pCt. Lillige omfatter dette Lovforslag, hvad det andet ikke gjør, Forslag til Forhøielse af Underkorporalernes og de Meniges Lønninger, og hvad dette